

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010093
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010093.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného L. A. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/40/2015 z 03.03.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2016, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného L. A. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

v presne nezistený deň koncom decembra 2014 pílovým listom na železo prepílił visiaci zámok na mreži, ktorá sa nachádza na schodisku medzi 3. a 4. poschodím v obytnom dome č. X vo V. A. na ulici I., vyšiel na 4. poschodie uvedeného obytného domu, vošiel do neuzamknutého bytu č. XX, pričom z kuchyne zvesil okno z pántov o rozmere 1,57 x 1,10 metra, ktoré si odniesol do svojho bytu na 3. poschodí, svojím konaním spôsobil Mestu Veľký Krtíš, J. A. Komenského 3, IČO: 00 31 961, škodu vo výške 70,- Eur odcudzením okna a poškodením visiaceho zámku na mreži vo výške 4,30 Eur.

O treste a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdil obžalovaného na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému Mestu Veľký Krtíš, J. A. Komenského 3, IČO: 00 31 961, škodu vo výške 74,30 Eur.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že bližšie sa otázkou viny okresný súd nezaoberal, pretože na hlavnom pojednávaní obžalovaný vinu priznal a okresný súd jeho vyhlásenie prijal.

Pri zvažovaní aký trest uložiť obžalovanému okresný súd okrem iného uviedol: „Vo výroku o treste súd čítal podľa § 269 Tr. por. správu o povesti obžalovaného (č. I. 30 - 31), z ktorej sa potvrdilo, že obžalovaný nie je prihlásený vo V. A. k žiadnemu pobytu. Je prihlásený k adrese trvalého pobytu v Obci V. I. č. XXX, časť G.. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že v doterajšom živote bol 5-krát súdne trestaný, ostatnýkrát v konaní 9T/146/2014 Okresným súdom Veľký Krtíš. Bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Veľký Krtíš zo 14.02.2012 sp. zn. 0T/4/2012. Zo štruktúry páchanej trestnej činnosti vyplýva, že sa dopúšťa predovšetkým majetkovej

trestnej činnosti, za ktorú bol 2-krát odsúdený aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Pri odsúdení v konaní OT/4/2012 Okresným súdom Veľký Krtíš bol Okresným súdom Martin v konaní 3Pp/117/2012 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 rokov. Táto začala plynúť od 07.09.2012 a trvala do 07.09.2015“.

S poukazom najmä na kriminálnu minulosť obžalovaného sa okresný súd nestotožnil s návrhom obhajoby, že u obžalovaného by bolo postačujúce uložiť mu trest povinnej práce, ale s poukazom aj na vyrovnanie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (obžalovaný sa doznal k trestnej činnosti resp. v minulosti už bol za trestnú činnosť odsúdený), uložil obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečný, v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti obžalovaný už vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Obžalovanému bola tiež uložená povinnosť uhradiť poškodenej strane spôsobenú škodu, o ktorej nevznikli pochybnosti.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný L. A., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil a navrhol, aby bol buď zrušený výrok o treste v napadnutom rozsudku a vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie alebo aby krajský súd sám rozhodol o uložení obžalovanému trestu povinnej práce.

Obhajoba argumentovala najmä tým, že: nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému je neprimerane prísny povahy a okolnostiam spáchaného skutku (obžalovaný odcudzil okno preto, aby nahradil rozbité okno vo svojej domácnosti a aby prítomné maloleté deti nemrzli pred Vianocami v roku 2014); obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a túto aj ňľutoval; uloženie trestu povinnej práce by bolo postačujúce, s poukazom aj na nízku spôsobenú škodu.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok v napadnutom výroku o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného L. A. nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Z odpisu z registra trestov na obžalovaného, ako aj z pripojených trestných spisov vyplýva, že pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti sa obžalovaný od roku 2003 dostal v piatich prípadoch do rozporu s Trestným zákonom, za rôznu trestnú činnosť (vrátane charakteru majetkového), v troch prípadoch bol postihnutý nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom z výkonu posledných dvoch nepodmienečných trestov odňatia slobody bol podmienene prepustený 07.09.2012, s určením skúšobnej doby na 3 roky, to znamená do 07.09.2015.

Keď za týchto okolností sa v priebehu skúšobnej doby podmienene prepustenia obžalovaný opätovne dopustil prejednávanej trestnej činnosti, správne postupoval okresný súd, pokiaľ mu ako druh trestu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri aplikovanej trestnej sadzbe odňatia slobody podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. (až 2 roky) trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov zohľadňuje aj všetky okolnosti, ktoré sú obžalovanému na prospech, vrátane motívu trestnej činnosti a okolností, za ktorých bola spáchaná.

Keďže aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj výrok o náhrade škody považuje odvolací súd za správne a zákonu zodpovedajúce, napadnutý rozsudok bol celkove uznaný za správny, odvolanie obžalovaného za nedôvodné a ako také bolo preto zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.